

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

IV. ac torquendos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

alij Infernum, variaque Inferni loca, & mansiones; & quemadmodum terrena hæc loca A
 mentibus è cœlesti domicilio propter peccata deturbatis pro Inferno habentur, ita homi-
 nibus è terra digressis & scelere contaminatis inferiorem assignari sedem, quæ Infernus
 appellatur. τὴν δ, inquit cap. 1. Philoc. ἀσπὲρ οἱ ἐπιούθει κ' ἢ κόνιν οὐρανὸν καταδύσαντες,
 ἐκ τῆς ἐν γαῖαν περὶ τῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, εἰ κενόειεν ἀέροι τῶν κελυφῶν γῆρας ἀδύ, τὸ πῶν δὲ
 ἐξ ἑνὸς τῶν οὐρανῶν κ' ἢ ἀπὸ γῆρας τῆς ἀπὸ τῶν οὐρανῶν. ἵνα οἱ ἐπὶ οὐρανῶν, ἢ ἵνα οἱ ἐπὶ τῶν οὐρανῶν ἐπὶ τῶν οὐρανῶν
 ἢ κελύφων. Quæ sic à Rufino reddita sunt libr. 4. ἀπὸ ἀρχῶν cap. 2. Fortassis enim sicut bi qui de
 hoc mundo secundum communem mortem istam recedentes pro actibus suis & meritis dispensantur, prout
 digni fuerint indicati, alij quidem in locum qui dicitur Infernus, alij in sinum Abrahæ, & per diversa
 quæque vel loca vel mansiones: ita etiam ex illis locis velut illic (si dici potest) morientes à superis B
 hunc locum descendunt: nam illis inferna hic morientium anima dicitur. Credo ob hanc distinctionem
 Infernus inferior à Scriptura nominatur in Psalmis: Quis liberaſti animam meam ex Inferno inferiori.
 Quæ ab Hieronymo quoque Epistolæ 59 ad Avitum, cap. 4. inserta sunt. Quoniam autem
 Internum Christus tenebras exteriores nonnumquam appellat, inde fit ut eas extra mun-
 dum Adamantius ablegat Tract. 33. in Matth. Quoniam legimus, inquit, aliquem qui fuit ante
 nos exponemem de tenebris abyſſi, & dicentem quoniam abyſſus est extra mundam foris, & tenebre.
 Consideremus ergo si potest vera esse expositio eius, ut quidam quasi indigni toto mundo in abyſſum illam,
 quam ille exposuit, foras ejiciantur, in qua sunt tenebre, nemine eas illuminante, cum sint extra totum
 mundum. Sed alibi tamen aliter tenebras exteriores exponit, ut mox ostendemus. Homilia
 autem 1. in Genes. abyſſum illam cui in rerum initio tenebræ incubabant, eam esse scribit C
 in quam Diabolus, ipsiusque Angeli mittendi sunt.

IV. Assignatis locis ac sedibus suis redditos homines pœnæ ac supplicia pro scelere
 modo torquebunt. Ait enim libr. 1. ἀπὸ ἀρχῶν, cap. 6. Interion tam in his qua videntur, & tem-
 porationi sæculis, quam in illis qua non videntur & æterna sunt, omnes isti pro ordine, pro ratione, pro
 modo, & meritorum dignitatibus dispensantur, ut alij in primis, alij in secundis, nonnulli etiam in ulti-
 mis temporibus, & per majora & graviora supplicia, necnon & diſtarna, ac malis (at ita dicam) facu-
 lis tolerata, asperioribus emendationibus reparati & restituti, eruditionibus primo Angelicis, tum deinde
 etiam graduum virtutibus, & sic per singula ad superiora provecti, usque ad ea qua sunt invisibilia &
 æterna perveniant, singulis videlicet quibusque cœlestium virtutum officij quadam eruditione in specie
 peragratis. Ex quo, ut opinor, hoc consequentia ipsa videtur ostendere, unamquamque rationabilem D
 naturam posse ab uno in aliterum ordinem transire, & per singulos in omnes, & ab omnibus in singulos per-
 venire, dum accessus profectuum, defectuumve varios pro motibus vel conatibus propriis uniusquisque pro
 liberi arbitrij facultate perpetitur. Prolixum locum describere necesseum habui, quia ad Orige-
 nianæ doctrinæ enodationem, & sequentium intellectum confert.

V. Iam vero cujusmodi pœnas futuras opinatus sit Origenes, videamus. Ignem illum
 æternum, in quem capitali Christi decreto impij mittendi sunt, nihil aliud esse ratus est,
 quam conscientia vermẽ. Consultatur caput 11. libri 2. De princip. quo id argumentum
 excussit: ibi ait revocatam divina virtute, & ob oculos impij positam peccatorum memo-
 riam, (iuxta illud Pauli Rom. 2. 15, 16. Inter se invicem cogitationibus accusantibus, aut etiam de-
 fendentibus. In die quum judicabit Deus occulta hominum) mentem ejus stimulis pungere, ut sui E
 ipsa sit accusatrix & testis; eamque adeo flammis ultricibus urere: ignis huius escam esse
 admittas ante noxas, quas idcirco Apostolus ligna, fœnum, & stipulam nominavit; hinc
 scriptum esse apud Isaïam 50. 11. Ambulate in lumine ignis vestri, & flamma quam accendistis,
 Per quos sermones, inquit, hoc videtur indicari, peccator ut flammam sibi ipse proprij ignis accendat, &
 non in aliquem ignem qui ante fuerat accensus ab alio, vel ante ipsam substituerit, demergatur. Quærit
 deinde an præter illos, vel iræ, vel furoris, vel infantiæ, vel meroris ignes, quibus impij
 cum in hac vita torti fuerint, in futura quoque torquebuntur, aliqua generali pœna post
 mortem puniendi sint. Deinde dicit eo cruciatu affectum iri animam, ab ordine atque har-
 monia, ad quam fuerat à Deo condita, divulsam, quo afficitur corpus cum membra soluta
 compage distrahantur: Quæ, inquit, anima dissolutio atque divulsio cum adhibiti ignis ratione fue-
 rit explorata, sine dubio ad firmiorem sui compagem instaurationemque solidatur. Præterea quemad-
 modum curandis morbis ferrum & ignis sæpe adhibentur, ita conjecit medicum nostrum
 Deum volentem diluere vitia animarum nostrarum, qua ex peccatorum & scelerum diversitate college-
 rant, ut hujuscemodi pœnalibus curis; insuper etiam ignis inferre supplicium, his qui sanitate animæ
 perdidissent. Idem libro 5. cont. Cels. non aliud quidquam per ignes intelligere docet eos
 quos Scriptura stultos mundi appellat, ἢ ἢ δὲ εὐθύ, καὶ τὴν οὐρανὸν ἐπιπέδω, κ' ἢ
 πολλὰς καὶ αὐτὸν δὲ πάλιν. Tale illud è Tractat. 34. in Matth. Qui autem recedant ab Iesu decedant
 in ignem æternum, qui alterius generis est ab hoc igne quem habemus in usu. Nullus enim ignis inter ho-
 mines est æternus, sed nec multi temporis; extinguitur enim cito. Æternus autem ignis est ille, de quo &
 Esaias dicit in fine Prophetiæ suæ: Vermis eorum non morietur, & ignis eorum non extinguitur. Simili